

Risale-i Nur ışığında çocuk terbiyesi nasıl olabilir? Özellikle enaniyetli yetişmesine nasıl engel olabiliriz?

"Evet, insanın en birinci üstadı ve tesirli muallimi, onun validesidir. Bu münasebetle, ben kendi şahsımda kat'î ve daima hissettiğim bu mânâyı beyan ediyorum:"

"Ben bu seksen sene ömrümde, seksen bin zatlardan ders aldığım halde, kasem ediyorum ki, en esaslı ve sarsılmaz ve her vakit bana dersini tazeler gibi, merhum validemden aldığım telkinat ve mânevî derslerdir ki, o dersler fıtratımda, âdeta maddî vücudumda çekirdekler hükmünde yerleşmiş. Sair derslerimin o çekirdekler üzerine bina edildiğini aynen görüyorum. Demek, bir yaşımıdaki fıtratıma ve ruhuma merhum validemin ders ve telkinâtını, şimdi bu seksen yaşımıdaki gördüğüm büyük hakikatler içinde birer çekirdek-i esasiye müşahede ediyorum."(1)

Çocuk, ilk tecrübe ve terbiyesini annesinden alır. Hayatın ilk adımlarını ve şartlarını çocuğa annesi öğretir. Çocuk ile anne arasında hem şefkat hem de duygusal olarak mükemmel bir bağ vardır. Çocuğun bakım ve terbiyesi çok zor ve müşkülâtli olmasına karşın, annenin bunu lezzet ve keyif alarak yapması, annenin şefkatinin ne kadar esaslı ve kahramanane olduğunu gösterir. Zira aynı anne başkasının çocuğuna aynı samimiyet ve esaslı şefkati gösteremiyor. Nasıl çocuk doğar doğmaz, memeler musluğundan rızkı safi bir süt şeklinde gönderiliyor ise, aynı şekilde şefkat de ihsanı ilahi eseri olarak annenin kalbine gönderiliyor.

Çocuk yemesini, içmesini, oturmasını kalkmasını ilk olarak annesinden görür. Bu sebeple çocuğun ilk öğretmeni ve eğitmeni annedir. Çocuğun belleği safi ve temiz olarak geldiği için ilk işlemeyi anne yapar ve bu ilk işleme temel gibidir; sonrakiler tamamen bunun üstüne bina olur. Öyle ise anne ve baba çocuğa güzel bir örnek ve ahlaklı bir terbiyeci olmalıdır.

Çocuğun terbiyesi, değil bir yaşında, anne karnında başlar. İslam büyüklerinin anne ve babalarının helal ve harama dikkat etmesi, çocuklarını abdestsiz emzirmemesi, çok küçük yaşta onlara güzel bir model olmaları, ayrıca küçük yaşlarda yapılan eğitim telkinleri, çocuğun ruhunda ve kalbinde esaslı bir eğitim ve dayanak oluyor.

Anne ve baba mütevazı olursa, çocuk da onlar gibi mütevazı olma yolunda ilk

adımı atmış olur. Tabi daha sonraki eğitim süreçleri de önemlidir. Okul, çevre, komşuluk ilişkileri gibi bir çok unsurlar çocuğun terbiyesine etki edip onun ruh dünyasını biçimlendirecektir. Anne ve baba bunlara da çok dikkat etmelidir.

"Uzak denetim metodu" ile çocuğu sürekli murakabe etmelidir. Çocuğa karşı aşırı müdahaleci olmak yanlış olduğu gibi aşırı bir şekilde kendi haline bırakmak da yanlış olur. Bu yüzden çocuk ebeveyn tarafından sıkmadan uzaktan denetlenmelidir.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Dördüncü Lem'a](#).

İlave bilgi için tıklayınız:

- [Çocuklarımızla ilgilenmenin sevap boyutu konusunda Risalelerden yazı gönderebilir misiniz?](#)